

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 118.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392037952/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

dem langsomt i Møde — Jehova og hans Engle, der kom til Abraham i Mamre — — — — —

— — — De to Siskener dumpede ned foran Tucs Fod, i rasende Kamp klamrende sig til hinanden med Næb og Kløer.

Tue rejste sig — han var øm af at sidde på Stentrappen, han rettede på Benene — men pludselig standsede han og så op — hvad var nu dog alt det, han dér havde drømt? Hvor var de dog komne fra i den sidste Tid, alle disse rige, brogede Fantasier, disse skinnende Underblomster fra Orientens Egne? — han, som i Årevis ej en Gang havde set Aftenrøden over den hjemlige Fjord end sige fjærne Lande og Tider — — var det muligt, kunde det komme igen? ja, for før en Gang havde han dog ejet det — havde han kunnet svæve auf Flügeln des Gesanges — bar Vingerne nu atter?

O, hvor havde han dog længe været en stakkels, stækket Fugl — en Fugl bag Ståltrådgitter, der hverken kendte til Himmel eller Jord — men det var Sigurds Skyld, han havde plukket Svingfjerene af ham og bundet ham i det snævre Bur, han bildte sig ind, var Verden.

Og nu skulde han også trænge sig ind her — bag disse egepanelede, guldstribede Døre deroppe — midt i Paradisets Have skulde han stå og slå Sten efter Trærnes Ahler — —

Med Sindet skiftet i Mørke og Lys, halv mismodig og halvt sitrende lykkelig drev han hjemad i den klare Høstaften. Blæsten tog til at friske op ude over Fjorden og raslede gennem Alleens Kroner; de første, gule Blade dalede i det fugtige Grus.

— — — — —
Den så højtideligt ventede første Time var forbi. Tue kom løbende ad Strandvejen i en Fart, som var han forfulgt — han var smuttet fra Sigurd i Trængslen